

[Stær Johansen.]
 undervisning inden for det medicinske studium; at man har patienter med praktisk talt alle de forskellige sygdomme at behandle, og det tror jeg ikke at rigshospitalet har haft i tilstrækkelig grad. Man har jo også fra tidernes morgen haft en del samarbejde med de kommunale hospitaler, men det er et samarbejde, der er vokset op i tilfældighedernes skær.

Fremover er der jo også med de forslag, som foreligger, henvisningen til, at når de 2 nye hospitaler i Hvidovre og Herlev er bygget, som man også kan indrette med undervisningsformål for øje, har man mulighed for en tredelt undervisning. Jeg mener, det er nogle rigtige beslutninger, der er taget. Derudover kan ministeren med andre enheder, f. eks. Frederiksberg hospital, træffe visse aftaler.

Hvis jeg skal kritisere den betænkning, der er fremkommet, må jeg sige, at jeg forstår slet ikke, at Frederiksberg hospital, hvis beliggenhed er væsentlig bedre end Hvidovre, Herlev og Københavns amts hospitaler og har en størrelse på 1100 senge — altså lige så mange som de hospitaler, man bygger — ikke, eftersom det kunne være gjort både billigere og bedre, er blevet inddraget under disse aftaler. Heldigvis er der altså den mulighed, jeg nævnte, for ministeren for at træffe aftaler, og det sker jo også i øjeblikket, men jeg synes nok, at dér har betænkningen en svaghed, at dér har man ikke foretaget de fornødne undersøgelser, som man burde have foretaget. Men det kan vi vende tilbage til, når sagen kommer for i udvalget.

Med hensyn til udgifterne, når Hvidovre og Herlev hospitalerne tages i brug, er forholdet det, at driften vil komme til at koste 15 mill. kr., og at den investering, der skal foretages, vil komme til at koste 8,5 mill. kr. Jeg er helt enig i den betragtning, som tidligere er blevet nævnt, at når det drejer sig om den slags undervisningsformer, er det staten, der må betale udgifterne, og ikke kommunerne. Det har jeg altså også indtryk af at der fuldt ud er enighed om.

Jeg er klar over, at denne sag hæster, men jeg tror nok, det alligevel vil være rigtigt, at man får en kortere udvalgsbehandling. Jeg kan da på baggrund af disse be-

mærkninger anbefale folketinget at vedtage dette forslag.

Enggaard: Det foreliggende lovforslag bygger som bekendt på en betænkning afgivet af et udvalg, som var nedsat for at undersøge disse ting, og jeg vil gerne indlede med en kompliment for denne betænkning, som jeg finder aldeles fremragende, klar og udtømmende på samme tid.

Vi erkender i venstre nødvendigheden af, at der sker en reorganisering af den kliniske undervisning ved 2. dels studiet. Når man bestræber sig for at søge at skære studietiden ned, i dette tilfælde skitseret til et halvt år, må forholdene nødvendigvis indrettes tilsvarende mere effektivt. Det vil bl. a. sige, at man må søge at indrette sig med et færre antal studerende pr. hold, og dette synspunkt støttes vel også af hensynet til de patienter, der skal tjene som undervisningsmateriale.

På denne baggrund er det rigtigt at sprede undervisningen på flere sygehuse, og det er også rigtigt, når man i første omgang tænker på de nye sygehuse i Herlev og Hvidovre, som er under bygning, hvorfor der kan tages hensyn til denne undervisnings særlige lokaleforhold m. v. under indretningen. Betænkning nr. 503 understreger dette synspunkt overbevisende. Det er følgelig også rimeligt, at der efter en opgørelse af de særlige udgifter, som herved påføres de forskellige sygehuse, sker refusion fra staten af disse udgifter. Venstre kan tiltræde principperne i det foreliggende lovforslag.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de analoge problemer i Århus og Odense er løst ved særlige aftaler efter i hovedsagen samme retningslinjer. Under hensyn til, at man vel må forvente den selvejende institution Århus universitets overgang til statsuniversitet pr. 1. april 1970, og at universiteternes styrelsesforhold i det hele vil blive ordnet ved lov fælles for alle tre universiteter, vil venstre gerne udtrykke ønsket om, at denne lov kommer til at omfatte alle tre universiteters kliniske studentерundervisning. Da det jo ikke drejer sig om et detaljeret lovforslag, men om rammebestemmelser, der senere skal udfyldes ved overenskomster, vil der efter mit skøn ikke